

Sygn. akt II Akz 4/12

POSTANOWIENIE

Dnia 05 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Edward Stelmasik

SSA Andrzej Krawiec (spr.)

SSA Witold Franckiewicz

Protokolant: Aldona Zięta

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Ludwika Uciurkiewicza

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **M. G.**

podejrzanemu o przestępstwo z art.280 § 2 k.k.

zażalenia wniesionego przez obrońcę podejrzanego

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 15 grudnia 2011r., sygn. akt: III Kp 1967/11

w przedmiocie dalszego stosowania tymczasowego aresztowania

po wysłuchaniu wniosku prokuratora

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy we Wrocławiu postanowieniem z dnia 15 grudnia 2011 r. przedłużył do dnia 15 marca 2012 r. tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 17 września 2011r. sygn. akt XII Kp 1780/11 wobec podejrzanego M. G..

Postanowienie to zaskarżył w całości obrońca podejrzanego zarzucając „obrazę przepisów postępowania, w szczególności art.249§1 k.p.k, art.258§1 pkt 1

i 2 k.p.k. i art.259§1 pkt k.p.k. poprzez bezpodstawne uznanie, że podejrzany będzie utrudniał postępowanie karne, w tym podejmował bezprawne działania wobec pokrzywdzonego M. B., a także mataczył w niniejszym postępowaniu przy jednoczesnym pominięciu ujemnych skutków stosowania tego środka dla podejrzanego i jego rodziny”.

Podnosząc wskazane wyżej zarzuty skarżący wniósł „o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zastosowanie innego środka nieizolacyjnego

w postaci dozoru Policji bądź poręczenia majątkowego”.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący w złożonym przez siebie środku odwoławczym kwestionuje współsprawstwo podejrzanego w popełnieniu przestępstwa z art.280§2 k.k., powołując się na pismo pokrzywdzonego z dnia 18.10.2011r. Należy jednak zauważyć, że dowód ten nie może być interpretowany w oderwaniu od pozostałych dowodów zebranych w sprawie i od okoliczności w jakich został uzyskany. Tylko całokształt zebranych w sprawie dowodów może stanowić o tym, czy istnieje duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu w rozumieniu art.249§1 kpk.

W ocenie Sądu Apelacyjnego skarżący nie powołuje się na nieznanne wcześniej dowody, które wspomniany stopień prawdopodobieństwa zmniejszyłyby na tyle, aby nie było dostatecznych podstaw do przedłużenia wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania. Należy bowiem podnieść, że całokształt zebranego dotychczas w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zaś częściowe wyjaśnienia podejrzanego M. G., w powiązaniu z wyjaśnieniami K. N. oraz zeznaniami pokrzywdzonego M. B. wskazuje, że zachodzi przesłanka, o której mowa w art.249§1 k.p.k. Na rzecz takiego stanowiska przemawia także okoliczność, że podejrzany został ujęty w pobliżu miejsca zdarzenia, w bezpośrednim pościgu przez funkcjonariuszy Policji, co w sposób zasadniczy osłabia wymowę wskazanego wyżej oświadczenia pokrzywdzonego z dnia 18.10.2011r.

Przesłanka ogólna tymczasowego aresztowania z art.249§1 k.p.k. w ocenie Sadu Apelacyjnego została w świetle powyższego spełniona.

Aktualna jest również przesłanka szczególna tymczasowego aresztowania z art.258§2 k.p.k. Podejrzanemu M. G. zarzucono bowiem popełnienie zbrodni z art. 280§2 k.k. Oznacza to, że jeśli tylko potwierdzą się okoliczności jej popełnienia, to niewątpliwie realnie zagraża mu surowa kara (art. 258§2 k.p.k.). To z kolei rodzi domniemanie, że z obawy przed taką karą podejrzany mógłby podejmować działania zakłócające prawidłowy tok postępowania. Istnieje zatem prawdopodobieństwo podjęcia przez niego próby ucieczki lub ukrycia się przed wymiarem sprawiedliwości. W związku z tym należy wskazać na okoliczności ujęcia M. G. przez funkcjonariuszy Policji, w pobliżu miejscu zdarzenia i w bezpośrednim pościgu. Podejrzany mógłby podjąć także inne bezprawne działania mające na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej np. próbować wywierać wpływ na zeznania świadków (w szczególności pokrzywdzonego).

Godzi się przy tym zauważyć, że wynikające z art. 258§2 k.p.k. domniemanie podejmowania działań, o których mowa w art.258§1 pkt 1 i 2 k.p.k., zwalnia co do zasady, od dowodowego wykazywania (uwiarygodniania), że rzeczywiście podejrzany może działania takie podejmować.

Na obecnym etapie postępowania wystarczające jest stwierdzenie przesłanek z art. 249 § 1 k.p.k. Jak wyżej wspomniano przesłanki określone w powołanym przepisie w odniesieniu do podejrzanego zachodzą, jak również istnieją określone w art. 258 § 2 k.p.k. podstawy do stosowania wobec niego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

Na koniec wskazać należy, że Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że aktualnie nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylene lub zamianę stosowanego wobec M. G. środka zapobiegawczego.

Z tych względów, uznając zażalenie za bezzasadne, Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.